57e jaar. — Nr 36. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag 26 Maart 1910.

Men schrijft in te Tongeren bij V. GOLLÉE, uitgever en eigenaar van 't blad

De POSTRIJDER verschijnt 's dinsdags, donderdags en 's zaterdags.

Alle mededeelingen, van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever. Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » 5 »
Een » 4 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

TONGEREN, DEN 26 MAART 1910.

Over vliegen.

Nu dat wij toch aan 't eindje van de wereld zijn, zouden wij niet een praatje houden over vliegen !

't Was voorspeld, ja gezeid van over honderde jaren Grootvader in zijn eeuwig rooken en Grootmoeder aan haar spinnewiel hadden er dagen en dagen zitten over zagen en over gekeven.

'k Zeg u, dat men nog zal vliegen, zei grootvader. Ziet maar naar die ijzeren peerden en die vreeselijke tuf-tufs ! Nog een weinig en men vliegt zoo boven ons hoofd.

— Maar Sies toch, wordt ge zot, dat zal toch nooit gebeuren.

— 'k Zeg u, Mie, dat men nog zal vliegen !

En waarlijk, vliegt men niet ?

Ja zeker ; vliegen is aan 't orde van den dag

Wat al kolommen heeft men niet vol geschreven over eenen Farman, over eenen Wright, eenen Latham en nu, ja nu heden over onzen landgenoot, Jules Van den Born, den gekenden velorijder die slechts 3 maanden zich in 't vliegen oefent en reeds zulke roemrijke uitslagen heeft behaald ; zonder daarom eenen Rougier en meer onzer Evasdochters te vergeten, die zich ook reeds in den wijden luchtkring wagen.

Een vliegtuig :

Slechts twee openstaande draagvlakken uit dun zeildoek en verbonden door rietstokken, met een stuur voor de richting, eenen motor voor de beweging en een driehoekigen staart voor de zwenking, en zie, daar hebt gij een opperviakkig gedacht van wat men noemt een vliegmachien.

En in zulk broos tuig kruipen onze vliegers : zoo bewust, zoo kloekmoedig, alsof zij zich zachtjes neerlegder, in een canapé met o ! zulke zachte kussens. En dan... een oogwenk.. het gevaarte komt in beweging... de motor ronkt... het ding loopt voort... een stond... kijk.. het gaat omhoog .. zwenkt rechts en links in kronkelende bewegingen gelijk de avondvluch onzer vledermuizen. Schoon, bewonderenswaardig, angstig, die menschenvogel in de lucht, die alles trotseert om het luchtgebied te veroveren, nu dat hij reeds meester is van land en water.

En wij, lezers van DEN POSTRIJDER zullen wij het geluk wel eens hebben ons te bedienen van 't vliegmachien, gelijk wij nu reizen met velo en auto !

Roadselachtige vraag. Doch de talrijke verbeteringen er alle dagen aangebracht ; de schitterende uitslagen welke records op records kloppen, wel is waar soms ten koste van menschenlevens, laten ons toe te hopen dat een reisje naar Parijs en Londen maar kinderspel zal zijn en dat een bezoek bij onze medebroeders in Amerika ons niet zal weerhouden.

Weg dan met paard en wagen, met tram en trein, weg met velo en auto !

Leve het vliegmachien !

Laat ons toch nog wat wachten en het niet verre voort vertellen, we mochten soms het vel van den beer verkoopen.

ALLERLEI NIEUWS

VORST EN VRIJMETSELAAR. — Onder voorbehoud geven wij het volgende, omdat we er de echtheid niet kunnen van aangaan. Het komt uit het blad « America », van New York :

« Een der leeraars van Prins Leopold, oudste zoon van Koning Albert, ging door voor vrijmetselaar.

De Koning, dan nog Prins, vroeg dien leeraar hem op zijn eerewoord te zeggen, of hij vrijmetselaar was of niet

Op zijne eer gaf de leeraar een ontkennend antwoord.

De heer Valentin Brifiaut, ontdekte nochtans dat de leeraar vrijmetselaar was en liet zulks aan den Prins weten

's Anderdaags was de leeraar door eenen anderen vervangen. »

— IN HET VATIKAAN. — Zaterdag heeft Z. H. de Paus, ter gelegenheid van den teestdag van den H. Josef, de Kardinaals ontvangen, die hem hunne heilwenschen kwamen aanbieden.

Daarna werden de voorzitters der katholieke vereenigingen en de leden der kringen Leo XIII, waarvan de Paus de vaandels gezegend heeft, door den H. Vader ontvangen.

De Paus ontving ook talrijke telegrammen van gelukwenschen

De muzieken der pauzelijke soldaten speelden op de koeren van het Vatikaan.

— DE DAMESHOEDEN. — Diegenen welke dachten de groote hoeden dezen zomer te zien verdwijnen, zijn totaal mis.

De groote Parijsche modisten, zenden hare nieuwe modellen, welke nog grooter zijn dan al wat tot nu heden werd gedragen.

Eene der bijzonderste modisten van Parijs heeft deze laatste dagen in hare uitstalling, een hoed tentoon gesteld hebbende een meter diameter en versierd met vleugels als diegene van een hoed der Walkuren. Men vraagt zich af hoe men met zulk eenen hoed in een rijtuig zal kunnen stappen !

— SCHOON VOORUITZICHT. — De bestuurder van het observatorium van Bourges, de abt Th. Moreux, verklaart dat hij voor zeven jaar regen voorziet en dat de vochtige periode maar ten einde loopt in 1918.

— EEN AKELIG FEESTMAAL — Uit New-York wordt gemeld : Drij honderd mannen en vrouwen van de Dertienclub, die spot met bijgeloof en zich niet stoort aan teekenen, hield Zondag avond hun jaarlijksch diner, alhier

Volgens het gewone gebruik kwamen de gasten in de eetzaal onder eene ladder, terwijl de Chopin doodenmarsch werd gespeeld door een orkest van vrouwen. Spiegels werden gebroken, umbrellas geopend, zout gestort en kaarsen in doodshoofden ontstoken.

Ververschingen werden gediend in kleine doodkisten en ijsroom in den vorm van doodshoofden, terwijl doodkisten van koek gebakken, waren verlicht met dertien kaarsen.

— HET SOLDATENLEVEN IN AMERIKA. — Ziehier hoe in 't nieuwe land gaat met den militairen troep : Niemand gedwongen, noch soldaat, noch garde civiek. Ge gaat bij den troep gelijk of ge zoudt gaan bij den boer.

De drie eerste maanden krijgt ge 16 dollars per maand, dan verhoogt gij zeer : 35 dollars per maand en na een half jaar goeden dienst kunt gij geraken tot 75 dollars per maand

Daarop kan er getrouwd worden, niettwaar, dat is meer dan 12 frank daags en daarbij nog gekleed en goeden kost.

Maar toch zijn er weinig soldaten die getrouwd zijn, omdat ze te veel van 't een naar 't ander moeten, want 't luie kazerneleven is er niet gekend. Op de oorlogschepen hebben ze nog meer : van 20 tot 125 dollars

De burgewachten zijn alzoo gerekend dat er geen verlet van tijd is, want dat is 't bijzonderste in Amerika : werken, altijd maar werken Daarom exerceert de burgerwacht 's avonds in den zomer. En ze worden ook betaald : halven dollar per avond en wie er niet is moet een halven boete betalen. Ge moet maar geen garde worden. Alle jaren gaan ze ook voor eene week naar 't kamp en dan krijgen ze een dollar daags en natuurlijk voedsel en slaping.

De officieren worden door de simpelen gekozen voor drie jaar. Zijt ge goed, ge kunt herkozen worden ; zijt gij barsch, ze zetten u aan de deur. Gelijk hier te lande, bestaat de burgerwacht maar in de steden van meer dan 10,000 zielen.

Er wordt in geen enkele school soldaat gespeeld of geleerd. Maar de Amerikanen zorgen er zelven voor dat ze kunnen schieten gelijk in Transvaal elke burger een krijger is.

Verlichting op den buiten

door het **Auto-Gas**, bestek en proeven kosteloos — 35, Gaucheretstraat, Brussel.

— DE ZOON VAN WILLEM II, HOEFSMID. — Volgens eene overlevering in het Huis der Hohenzollern's, moet de jongste zoon van den keizer van Duitschland, prins Joachim, even als zijne oudere broeders het gedaan hebben, een stiel leeren. De keizer heeft voor hem het beroep van hoefsmid gekozen. De jonge prins, die 19 jaar oud is, zal leerjongen worden bij den hoefsmid Hattendorf, te Ploen. De prins zal komen werken, tijdens de uren, waarop hij de leergangen der Militaire School van Ploen niet volgt.

— Had Adam het maar geweten,
Hij had in den appel niet gebeten,
Maar gedronken, vrij en blij
'n Tasse koffie met PACHA CHICORY.

— DE WAARDE VAN DEN MENSCH. — Een geleerde heeft uitgerekend dat de mensch aan « groudstoffen » het volgende waard is :

Zijn lichaam bevat voor 19 fr verlichtingsgas, genoeg om gedurende eenen avond eene straat van 500 meters lang te verlichten.

Met de koolstof in ons lichaam vervat zou men 780 dozijnen potlooden kunnen vervaardigen.

Met het ijzer dat dient om ons bloed te kleuren, zou men zeven nagels voor een paardenhoefijzer kunnen smeden, en met den fosfoor welken wij inhouden, zou men 8:0,000 stekskens kunnen vervaardigen of 500 menschen vergiftigen

Uit de vetstoffen zou men een 60tal kaarsen kunnen vervaardigen.

We bevatten ook nog een 20tal koffielepeltjes keukenzout.

Alles te zamen gerekend zou de stoffelijke waarde van eenen mensch nog geen 30 frank bedragen. — 't Is weinig !

Gelukkiglijk, de mensch heeft ook eene ziel, die zijne waarde onschatbaar maakt

—o— SCHANDALIG BEDROG ! — Pas toch op dat men U den echten Elixir De Kempenaar van Jacques Neefs Antwerpen geve, want er worden oneindig veel vervalschi. gen verkocht.

— DE JONGELINGEN, die in September laatst deel genomen hebben aan den prijskamp voor 70 bedieningen van treinwachter, wachten nog altijd op den uitslag. Dit moet hen niet verwonderen, want voor die 70 plaatsen waren niet minder dan 2,234 candidaten. In die voorwaarden heeft de Jury eerst op 15 Februari, zijne werkzaamheden kunnen eindigen, en de belanghebbenden zullen dan ook binnen kort mededeeling nopens den uitslag ontvangen.

— DE BITTERPEEN DER « TRAPPISTEN » Vincart en Zoon, maken zuike goede koffie dat de fijne kenners er geen andere willen.

— Sommige landbouwers vreezen van fruitboomen te planten onder voorwendsel dat er te veel fruit komt. Ze zijn daarin leelijk mis.

Te Londen wierden op een enkel jaar 1907 voor 387 miljoen frank groenten uit den vreemde binnen gevoerd, en voor 275 miljoen frank fruit.

In de Hallen van Parijs bedroeg de verkoop groenten en fruit in een enkel jaar 21 miljoen 862,039 kilogram : Er kwamen daarenboven te Parijs voor 15 miljoen frank afgesneden bloemen binnen.

En dan Berlijn, en sommige groote steden van Amerika, waar hotels gevonden worden, b. v. het Waldorf Astoria Hotel, dat niet min dan 25 ossen per dag slacht. Wat moet daar fruit en groenten worden gegeten, en wat zijn het rijke uitwegen voor onze planters van speciale teelten.

Andere landbouwers weten niet hoe van allerlei onkruid hun land te zuiveren. Het beste middel is het bezigen van krachtige voedsels en mesten.

—o— SUIKERIJ VAN HET KLOOSTER DER BENEDICTIJNEN. — Zich te wenden voor den verkoop in 't groot tot E. DURNEZ & Cie, Yperen.

Men vraagt goede agenten.

Teelt der haver.

De teelt der haver heeft sedert eenige jaren eene groote uitbreiding genomen, de betaalde prijzen zijn winstgevend en het uitkiezen van het zaad heeft toegelaten groote opbrengsten te bekomen.

De haver is eene plant van sterke teelt ; zij is ook de plant der arme streken, met weinige diepe, steenachtige en zelfs schilferachtige grond. In dezen grond geeft zij nog voortbrengsten, omdat hare diepe en goed gescheiden wortelen een wonderbaar vermogen hebben voordeel te trekken uit de natuurlijke rijkdommen van den grond en uit de minste voedende bestanddeelen die hij bevat. Maar om winstgevend te zijn en groote opbrengsten te leveren, moet men ze zaaien in een goede diepe grond, rijk aan mestaarde en aan gemakkelijk gelijkmakende bestanddeelen. 't Is dan slechts dat men de uitgekozen soorten kan gebruiken die gemakkelijk 35 tot 40 zakken per hectaar opleveren.

Het zaaien moet vroegtijdig en met schoon weer gedaan worden ; aldus meer tijd hebbende om zich te ontwikkelen, zal de plant in staat zijn grootere opbrengsten te leveren. Het zaad moet zwaar, dik, goed regelmatig zijn, met fijn schelletje. Men zal de meest opbrengende soort der streek kiezen.

Vele goede soorten zijn sedert eenige jaren in België ingevoerd Melden wij als hebbende goede uitslagen opgeleverd : de Ligowo, de Strubbe, de Canadeesche. Wij hebben gezegd dat de grond goed van mest moet voorzien zijn.

Het stalmest wordt gewoonlijk niet gebruikt voor de haver, maar zoo men het toedient moet zulks zoo vroeg mogelijk gedaan worden. De samengestelde meststoffen vooral spelen de groote rol. De haver heeft veel stikstof noodig ; men moet zich nochtans wachten er te veel te geven, daar zulks het rijpen vertraagt en vatbaar zou kunnen maken tot omvallen ; eene hoeveelheid van 150 kilogr zwave zuur van ammoniak per hectaar is voldoende in de meeste gevallen.

Het potasch bevoordeeligt de vorming van lange en welvooriene aren en goed gevuldige meelachtige korrels. Men gebruikt het potasch cloruur in hoeveelheden van 100 k. per hectaar.

Deze twee meststoffen worden te gelijker tijd toegediend op de zaaiing, en men voegt er gewoonlijk 500 kil. superfosfaat bij, wat het gevaar tot omvallen vermindert, en eene regelmatige rijpheid verzekert.

Als men klaver in de haver zaait, moet men de hoeveelheid phosphaat op 700 kil. brengen en die van het potasch chloruur op 250 kil., want de klaver zeer begeerig naar potasch zijnde, kan men haar later zoo gemakkelijk niet meer dit bestanddeel wedergeven.

Jean BLOUX,
Landbouw-Ingenieur.

Ditjes en Datjes.

Een deftige heer was onlangs op een vastendag visch aan 't eten. Naast hem komt een dik heerschap zitten en besteft er een stuk vleesch. Gaarne was deze in ruzie willen komen met den heer nevens hem ; daarop was hij nu aan 't verzinnen. Eindelijk meende hij het gevonden te hebben. Luidop, opdat het iedereen zijn geestigen trek zou hebben kunnen bewonderen, zei hij tot zijn gebuur :

— Mijnheer zal mij toelaten dees beentje aan mijnen hond te geven ?

— Wel zeker, Mijnheer, de beesten eten immers alle dagen vleesch.

Of er gelachen wierd met ons heerschap !

⁂ Hij. — Zeg, Emma, vondt ge dat stuk niet schoon gisteravond in de comedie ?

Zij. — Zeg, Louis, hoe kunt ge na acht dagen huwelijk, iets anders dan mij schoon vinden ?

⁂ BETAALD GEZET. — Een dominee op een hollandsch dorp zei tot den kleermaker : « Als ik een goed pak wil hebben, ga ik naar de stad. Daar moet ge zijn, als ge wat goeds wilt hebben ». En dan, tot de meer huiselijke zaken overgaande, vroeg hij :

« Hoe is het met de kerk ? Gaat ge daar regelmatig heen » ?

« Ja zeker, dominee ».

« Maar ik zie u toch nooit ».

« Ja ziet ge, als ik een goede preek wil hoeren, dan ga ik naar de stad. Daar moet ge zijn, als ge wat goeds wilt hebben ».

⁂ 'T KWAM UIT. — Van Zwol, tot zijn vriend Sanders, die doof en erg verkouden is :

« Hoe gaat het met uwe vrouw » ?

« O, dank u, ge zijt wel goed : dat is mijn oude kwaal, ik lijk er schromelijk onder en kan haar niet weg krijgen. Geduld alleen helpt ».

⁂ WAT BAAT HET... —

Wat baat het of g' u voorneemt
Om braaf en goed te wezen,
Wanneer ge door uw zwakheid
Toch voortgaat als voordezen ?

⁂ ZONDER DOKTER. — Dokter. — Ge moet streng dieet houden, matig leven, alle zure en vette spijzen vermijden en wijn noch bier drinken.

Patiënt. — Zoo, dokter. Als ik zoo matig leef en alles laat, word ik ook zonder U gezond. Maar ik wil eten en drinken waar ik lust in heb en toch gezond zijn Daarin moet ge mij helpen, en als ge dat niet kunt kan ik U en uw wetenschap niet gebruiken.

⁂ IN 'T POLITIEBUREEL. — Commissaris tot landlooper : Het is bewezen dat gij geen middelen van bestaan bezit en niet weet waar aan den kost te geraken.

Landlooper (een drogen haring uit zijn zak halend). Zoudt gij denken ? En dat dan.

Het argument was zoo overweldigend dat de Commissaris den landlooper vrijliet.

⁂ Mevrouw (tot de weenende dienstmeid). — Anna, waar ligt toch eigenlijk de reden van uw verdriet ?

Anna (huilend). Bij... bij... bij het vierde regiment, derde compagnie, Mevrouw.

DE VÉLOS EN DE MOTOS
SAROLEA
zijn de aanbevelingswaardigste.
Bureelen en Magazijnen te Herstal.

—o— **Corsetten op maat, Hooge Nieuwigheid.** — A LA FABRIQUE DE CORSETS, Huis NOTERMANS, Luik, Rue Gérardrie, N° 14, Luik.

— **Doctor R. WAUCOMONT**
Assistent bij de Universiteit, 110, Rue Paradis, Luik [Guillemins]. — Telefoon 3555.
Ziekten der Huid en der Waterorganen.
Raadplegingen van 2 tot 3 1/2 ure.

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN **L. Thirlart-Andrien,** 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.
Vier millioen cigaren in magazijn. Alle bestellingen worden geleverd in drooge en fijne cigaren. — Telefoon 6195.

—o— **Hoedenmagazijn Jean,** *50, Leopoldstraat, 50, Luik, nevens den Pont des Arches,* geeft voor **3,60** een vilten hoed, vorm bol, extra licht, schoon zwart gewaarborgd. Groote keus van klakken in allen aard.
Jean verkoopt de hoeden 't best koop van Luik.

KEEL-, NEUS- EN OORZIEKTEN.
De **Doctor O. Breyre,** Gewezen Assistent bij de Hoogeschool, woont thans *Quai des Pêcheurs, 3, Luik* — Raadplegingen van 2 tot 5 ure. Zondags van 8 tot 10 ure. Telefoon 301.

X Stralen. Zenuwziekten. Gevolgen van ongevallen. Dr BIENPAIT, Boulevard d'Avroy, 62, Luik. — Van 8 tot 11 ure en van 2 tot 4. — Telefoon 1530.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDIENNE.
Marmers. Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd).
Kleine meubels.
Paul Gaastalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4025.

FRITZ,
Oogkundigen.
Leopoldstraat, 9,
(1ste verdiep)
— LUIK —
Al degenen die hunne oogen willen behouden, die het gezicht zwak hebben, kunnen zich wenden tot het HUIS FRITZ, het belangrijkste huis van optiek van het land.
BRILLEN — 1 fr. 50 — NEUSNIJPSER.
4 huizen in België :
Charleroi — Bergen — Namen — Luik.

ASTHMA
Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan M. ESCOUFLAIRE, apotheker te Ath, die u GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal zenden van
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

—o— Doctor SOLE, 262, Rue Royale te Brussel. — Ziekten der vrouwen, breuken, gezwellen.
Raadplegingen : Dinsdag, Donderdag, Vrijdag, van 2 tot 3 ure.

Badkamers Nivarlet.
De schoonste en de goedkoopste.
Rue Hemricourt, 5, LUIK. — Telefoon 1982.

DE SCHAT.

Pedro was de zoon van eenen braven arbeider in Grenada. Tien jaren oud zijnde, was hij reeds ouderloos en daar hij niet wist tot zich te wenden om onderhoud te vinden, zwierf hij hoopeloos rond. Men sprak er van om hem in een weezenhuis op te nemen, doch de jongeling ging eenen metser opzoeken, die een vriend van zijnen vader was geweest. Dezen verzocht hij smeekend om hem in dienst te willen nemen, met belofte dat hij door vlijt en iever zou aanvullen wat hem aan krachten ontbrak en dat hij zich met een zeer gering loon zou vergenoegen. De metser nam hem, deels uit meedelijden, deels om de vriendschap dat hij van zijnen vader genoten had, als zijn eigen kind en weldra wenschte hij zich geluk over zijne betoonde menschlievendheid, want Pedro was zeer handig en bewees zijnen weldoener de grootste achting en genegenheid. Hij groeide goed op en toen hij den ouderdom van 16 jaren had bereikt, was hij reeds goed ervaren in den metserstiel en verdiende alsdan ruimschoots zijn onderhoud.

Toen hij op zekeren avond van het werk terugkeerde met zijn gereedschap, werd hij door eenen grijsaard aangesproken, die hem vroeg of hij, hoewel de werktijd reeds voorbij was, eene karwei wilde verrichten waarbij haast was en die hem rijkelijk zou betaald worpen. Ofschoon vermoeid nam de jongeling het aan ; de grijsaard wenkte een huurkoetsier die met zijn rijtuig in de nabijheid stond. Deze naderde ; de oude man verzocht Pedro met zijn gereedschap in de koets te stijgen, de grijsaard plaatste zich naast hem en het rijtuig reed voort. Het reed zeer lang en Pedro gaf hierover zijne verwondering te kennen, doch hij kreeg geen antwoord. Er kwamen hem zonderlinge gedachten in het hoofd ; hij herinnerde zich geschiedenissen die hij had hooren varhalen van metsers, die men gebruikt had om gevangenissen toe te metselen, in welke de slachtoffers van honger moesten omkomen ; hij bedacht ook om te ontkomen uit het rijtuig te beproeven ; eindelijk besloot hij af te wachten wat er gebeuren zou en maakte daarbij het vaste voornemen om zijnen dienst standvastig te weigeren, wanneer men iets van hem eischte hetwelk hij als ongeoorloofd beschouwde.

Eindelijk hield het rijtuig stil voor de deur van een oud huis. Pedro en zijn gelijder verlieten hetzelve ; de jonge metser zag rond maar herkende de plaats niet ; hij wist niet waar hij was. Hij had overigens weinig tijd, want zoodra de grijsaard den koetsier betaald had, nam hij Pedro bij den arm en geleidde hem in het oude huis. In een lang vertrek gekomen zijnde, sprak de grijsaard hem in deze voege aan :

— Jongman, ik heb u dezen avond opgewacht omdat ik eenen metser noodig heb, en daar ik heb vernomen dat gij ouderloos en tevens braaf zijt, daarom wil ik u bij voorkeur begunstigen en u mijn vertrouwen schenken, doch zal hierbij eenige voorzorgen gebruiken, ten einde te beletten dat mijn geheim niet door eene mogelijke jeugdige onvoorzichtigheid van uwen kant zou kunnen verraden worden, alhoewel ik vertrouw dat uw woord de beste waarborg zal zijn. Ik wil mijn geld verbergen ; ik heb eene aanzienlijke som op eene geheime plaats. Wilt gij mij hierin behulpzaam zijn ? Ik zal u twintig dukaten geven en zal ze u dadelijk toetellen zoodra gij zult beloven niet te zullen spreken van hetgeen ik u zal laten verrichten. Mijn naam is Alvarez y Pescoa. Na mijne dood zijt gij van uw woord ontslagen.

Pedro was zoo verheugd dat hij eene zoo groote belooning ontvangen zou zonder dat er iets oneerlijks van hem geëischt werd. Hij gaf het verlangde woord, ontving de twintig dukaten en zeide tot den grijsaard dat hij gereed was om het werk te beginnen. De grijsaard bracht hem op eene plaats die door eene bedekte gaanderij omringd was. Pedro bemerkte dat alles van Moorsche bouworde was en zich in vrij slechten staat bevond. Te midden van die plaats was een groote bassin of waterkom van twaalf voeten diep. Eene kleine waterleiding, die uit eenen naburigen tuin voortkwam, voorzag dezelve gewoonlijk van water ; thans echter was aan de waterleiding eene andere richting gegeven en de kom was droog. De grijsaard daalde met Pedro langs eene ladder in de kom, die eenen gemetselden bodem had en ook rondom bemuurd was. Nu deed hij Pedro eene opening in dat muurwerk maken ; achter die opening was een gewelf. Pedro ruimde vervolgens de aarde op die hij achter den muur vond en ontdekte nu eene kleine ijzeren deur die zeer verroest was. De grijsaard opende dezelve en bracht vervolgens, met behulp van Pedro, drij zware kisten in eenen zeer droogen kelder tot welken die deur toegang had. Zij werd met de grootste zorgvuldigheid weder dicht gesloten. Nu beval hij Pedro de weggeruimde aarde opnieuw tegen de buitenste deur te brengen en de opening in den muur weder zoodanig dicht te maken, dat men niets van dien arbeid zou kunnen bespeuren. In weinige uren was het werk afgeloopen. De dag was nog niet aangebroken en echter bevond zich reeds een rijtuig voor de deur. De grijsaard stapte er met Pedro in en een uur later hield het op dezelfde plaats stil, waar de jongeling door den zonderlingen grijsaard 's avonds te voren aangesproken was. Hij beval zijnen werkman opnieuw de bescheidenste stilzwijgendheid aan, stopte hem nog twee goudstukken in de hand, stapte weder in het rijtuig en verdween.

Pedro was wel verbaasd, maar toch bijzonder tevreden over dit voorval. Ondanks de hevige bekoringen, die hem in de eerste dagen overvielen om dit zonderling avontuur te verhalen, bezat hij echter kracht van geest genoeg om zijn woord met de meeste nauwgezetheid na te komen.

Er verliepen twaalf jaren. Pedro, die zich aanhoudend wel gedroeg en vlijtig werkte, was, in den ouderdom van 28 jaren, meester-metser. Hij had zich in den echt begeven en leefde met zijne vrouw en drij kinderen zeer vergenoegd, en alhoewel niet rijk, verdiende hij toch genoeg om zijn huisgezin overvloedig van het noodige te voorzien.

Op zekeren dag werd hij in een der voorsteden geroepen om dringende reparatiën aan een vervallen huis te doen. Hij vervoegde zich terstond bij den eigenaar, die hem verhaalde dat hij het huis over twee jaren had gekocht.

— Het gerucht wil, zegde hij, dat de vorige eigenaar, een oude gierigaard, aldaar verbazende schatten begraven had. Hij was zonder erfgenamen gestorven en diensvolgens had de Staat zich zijn eigendom toegeëigend en in het openbaar doen verkoopen. Daar hetzelve in een zeer vervallen staat was en het domein de zorgvuldigste nasporingen te vergeefs had laten doen om den verborgen schat te vinden, wilde niemand op dat huis bieden.

Ik verbeeldde mij, zonder te weten waarom, dat men niet goed gezocht had en ik kocht het huis. Ik heb hetzelve van den kelder af tot den zolder toe onderzocht ; ik had de voorzorg gebruikt om te bedingen en in de koopakte te doen schrijven dat al hetgene, wat in hetzelve mocht gevonden worden, aan mij alleen zou toebehooren, zonder dat iemand daarop eenige aanspraak zou mogen maken. Maar ik heb met al mijn zoeken niets meer uitgewerkt dan dat het huis nog bouwvalliger is geworden. Niemand wil het huren en het is niet te verwonderen ; zoo dikwijls als ik er inga, ben ik bang dat het instorten zal. Ik heb u laten roepen om hetzelve in eenen behoorlijken staat te brengen ; vervolgens zal ik het verkoopen, want ik wil er niet meer wonen.

Dit gesprek deed Pedro lachen en herinnerde hem het voorval zijner jeugd. Reeds wilde hij het verhalen, maar hij dacht aan zijn gegeven woord en zweeg.

— Kom, sprak de kooper, bezie mijne barak eens !

Pedro ging met hem naar het huis ; hij onderzocht alles, vooral in de kelders, want in deze had men vruchtelooze opgravingen gedaan, en maakte toen de berekening der onkosten.

— Hemel ! zoo veel ? vroeg de eigenaar, en gij hebt de gebouwen op de plaats nog niet gezien !....

Zij gingen beiden op eene binnenplaats, alwaar Pedro van verbazing huiverde, daar hij meende zich op dezelfde plaats te bevinden, waar hij twaalf jaren vroeger de schatten des grijsaards had helpen verbergen. Hij verbeelde zich dezelfde gaanderijen en dezelfde kom te zien, hoewel deze nu vol water was ; de bouworde was van Moorsch. Hoe meer hij alles beschouwde, zooveel te meer meende hij zich te overtuigen dat zijn geheugen zich niet bedroog.

— Gij beschouwt dat alles zeer nauwkeurig, sprak de eigenaar. Denkt gij dat hier nog vele kosten te maken zijn ? Zonder gekheid, gij moest dat ding koopen, meester Pedro !

Deze woorden wekten Pedro uit zijne droomerijen.

(Wordt voortgezet).